

Határtalanul kirándulás 8. évfolyam
HAT-20-01-0426
Erdély gyöngyszemei Rákóczi nyomában

1. nap 2022. május 10.

Május 10.-én hajnali 3 óra 10-kor indultunk el az iskola elől. A határon 5:15 körül már ott voltunk és háromnegyed 6 után egy kicsivel már Románia területén jártunk. Az utunk első megállója Déva vára volt, igaz, hogy csak távolabbról néztük meg, de a 150 m magas hegy tetején elhúzódó kővár így is szép volt.

10:40-kor bementünk Vajdahunyad várába. Rengeteg régi bútort és öltözetet pillanthattunk meg különböző helyiségekben. Láthattunk még vármaketteket és az akkori fegyverekből és páncélzatból is egy párat. A várban sok lépcső van, de ha felmegyünk az megéri, mert gyönyörű a kilátás. Megnéztük még a kőtárat, a kínzóbástyát és a börtönt is.



A következő helyszínünk, Gyulafehérvár, felé vettük az irányt. A kockaházak után meglepődtünk: a felújított vár épületei más korba vittek el bennünket. Már az ortodox templomban leesett az állunk: pompa, ikonok, gyönyörű kupola, kettős kereszt... És ez még mind semmi!



Átsétáltunk abba a székesegyházba, amit még annak idején Szent István alapított. Bár azóta sokszor átalakították, a hangulata mégis olyan, mintha a korai középkorba csöppentünk volna. Díszítése meglepően egyszerű volt, mégis tekintélyt parancsoló. Mária néni felidézette velünk – akár akartuk, akár nem – a történelem órákon tanultakat. A Hunyadi család 3 tagjának síremlékénél megálltunk a tiszteletükre, és megkoszorúztuk Hunyadi János sírját. Utána sétáltunk egyet a várban, mert jólesett ☺.

A szállás előtti utolsó megállóhelyünk Segesvár volt. A főtérről a várhegyre vezető Diáklépcsőt sikeresen megmásztuk és mindannyian meg is számoltuk a lépcsőfokokat, amelyek a vár főterétől a várhegyre vezetnek. Különböző eredmények születtek, de a többség elve alapján megállapíthattuk, hogy a fokok száma 175.

A mai megállóhelyek utolsó pontja Gyergyóújfalu volt. A hosszú-hosszú út után beértünk Erdélybe, Hargita megyébe. Késő este megérkeztünk szállásadóinkhoz és a családok kedvesen fogadtak minket. Szép környezet, meleg és finom vacsora várt ránk. Olyan fáradtak voltunk, hogy még rosszalkodni sem volt kedvünk. Fürdés, alvás, csak kevés. De ez már a holnapi nap beszámolója lesz.

2. nap 2022. május 11.

A kirándulás második napján egy bányába vitt először az utunk. Gyergyóújfaluban van Románia legnagyobb kőbányája, ahol andezitet is bányásznak. Körülbelül még 2 évre elegendő andezit maradt. A bajai főtérrre is innen vitték a köveket.



A bányamegcsondálása után elindultunk egy erdőbe, ahol a polgármester beszélt nekünk a medvékről a túra előtt. A Csicsaj-dűlő az Észak-Hargita legvégén, a Görgényi-havasokkal való határ közelében, a közismert Ostoros krátermaradvány és az Ördög-tó szomszédságában található. Megismerkedhettünk a Csicsaj-dűlő természeti szépségeivel, legendáival, a Natura 2000 program természetvédelmi terület növény- és állatvilágával, különös tekintettel a medve élőhelyére. A túrázás közben Mária néni elhagyta a telefonját, mert éppen egy túrabotot keresett, de szerencsére előkerült.



Megálltunk egy szarvas és medve etetőn, ahol a polgármester elmondta, hogy amikor idejöttek megcsinálni az etetőt, lőttek egy világjbajnok medvét. Mesélte, hogy a medvének nagyon jó a szaglása, annyira, hogy 4-5 km-ről megérzi a vér szagát. Elmondta, hogy mikor hogyan lehet medvét lőni. Mostanra már egyre védettebb állatok.

A kis túra után megérkeztünk egy kisházhoz, ahol kaptunk kürtös kalácsot, ami nagyon finom volt. A polgármester úr beszámolt a gyergyói régióról, annak élővilágáról, növényekről, állatairól, a vadász trófeáktól. A beszámoló után lementünk egy nagy túrara, ami nagyon fárasztó volt, de a kilátásért

nagyon megérte. Jó magasan voltunk és az egész medencét beláttuk. Lefelé a hegyről könnyebb volt lejönni, de sokkal veszélyesebb, mint felfelé.



Amikor visszaértünk, egy kis pihenés után kezdődött a táncház. Nagyon jó volt a hangulat. Miután kitáncoltuk magunkat elindultunk a busz felé, amihez egy elég hosszú út vezetett. Végül felültünk a buszra, és elindultunk a szállásokhoz.

3. nap 2022. május 12.

Ezen a napon ellátogattunk a Gyergyóújfalui Elekes Vencel Általános Iskolába, ahol az igazgató kedvesen fogadott minket és elmagyarázott pár tényről az iskoláról.



Ezután megtekintettük belülről az iskolát, ahol érdekes gyerekrajzok és festmények voltak láthatóak a falakon. Utána együtt mentünk ki a focipályára, ahol pár diák várt ránk hogy megmérkőzzünk velük.



Sokan, többek között én is, leültünk a pálya mellé, hogy szurkoljunk a Fazekasos fiúknak. A meccset sajnos nem nyertük meg, de a lényeg az, hogy mindenki jól érezte magát.

A játék után elhagytuk az iskolát és a busszal elindultunk a Sűgó-barlang felé. A barlangot 1975-ben fedezte fel Hősi Lajos és 7 teremből áll, amelyek a következők:

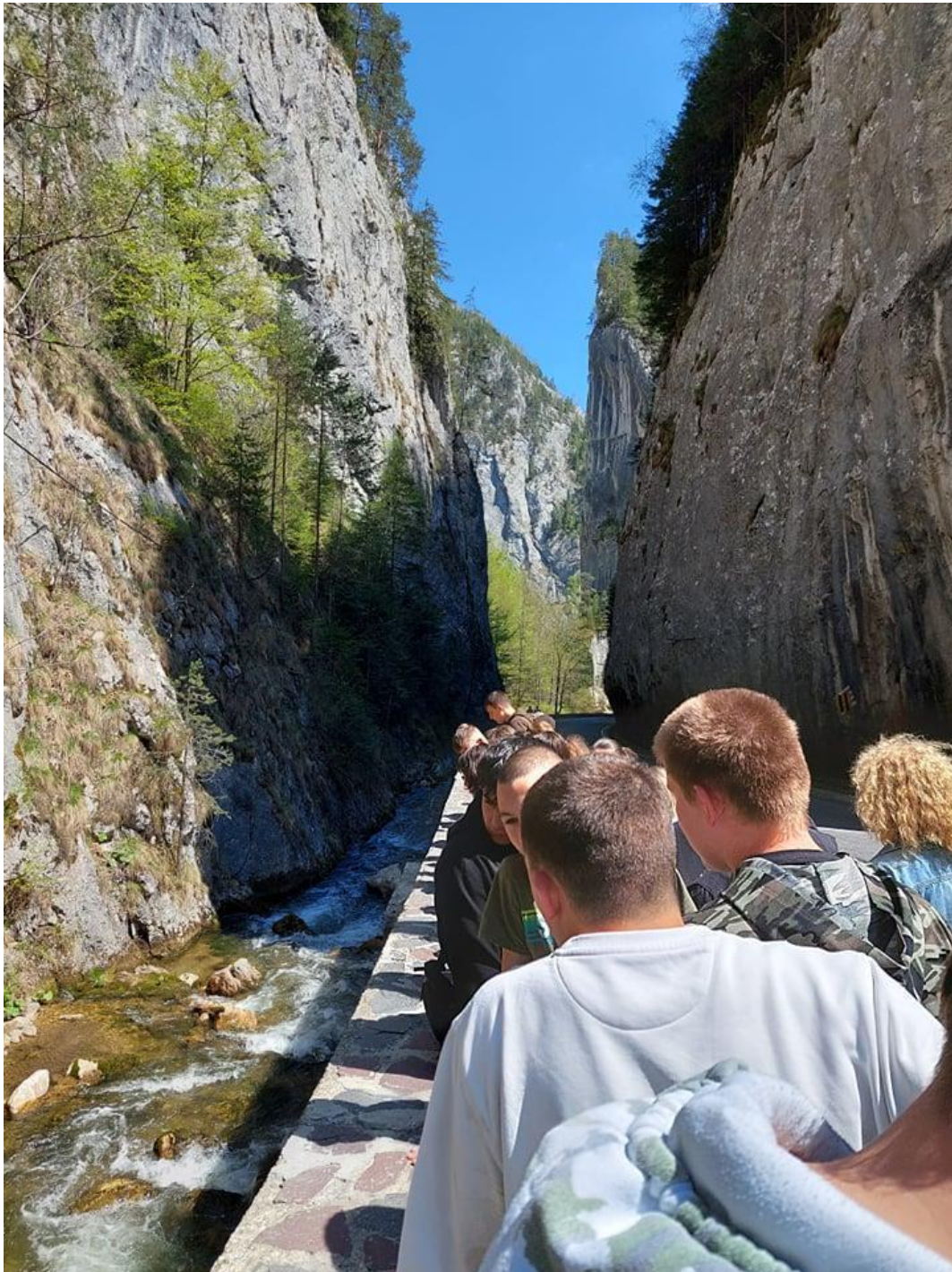
- | | |
|-----------------------|--------------|
| • Öltöző terem | • Nagyterem |
| • Tanácskozó terem | • Ödön terem |
| • Felfedezők csarnoka | • Hálóterem |
| • Örvény terem | • Zene terem |



A barlang belseje gyönyörű nagy cseppkövekkel volt borítva, és néha egy-egy denevért is megsejlelhattunk. Voltak az útnak olyan részei, ahol nagyon kellett vigyázni, mert megcsúszhattál,

vagy bevághattad a fejed. Érdekes, hogy minél jobban beljebb haladtunk, annál hidegebb kezdett lenni a barlangban. Én nagyon élveztem ezt a kis túrát, és máskor is elmennék ilyen helyekre.

A barlang után elindultunk a Békás-szoros felé. Az odaérkezés után mindannyian leszálltunk és átmertünk a szoroson. A látvány káprázatos volt. Óriási hegyeket láttunk, és majdnem mindegyiknek volt külön nevük pl: Ördög torka, Pokol kapuja. Sétálás közben a mellettünk lévő vízfolyásokat nézegettük.



A kis túránk után felszálltunk a buszra és mentünk egyenesen a Gyilkos-tóhoz. Útközben a túravezető elmondott pár figyelemre méltó tény a tóról, és el is mesélte a történetét. A tóhoz érve lőttünk egy

csoportképet, és mindenki kapott egy és fél óra szabadidőt magának. Sokan késekkel, mágnesekkel, vagy kis ajándékokkal tértek vissza. Miután biztosra mentünk, hogy mindenki meg van, visszatértünk a buszhoz. Az út közben megbeszéltük a másnapi programokat, és cukorkáért válaszoltunk a tanárő kérdéseire a napról.

4. nap 2022. május 13.

Reggel 7-kor indultunk a szállásról.

Legelőször só boltban voltunk, ahol lehetett vásárolni fürdőbombát, sószappant, fűszereket és mindenféle sós dolgot.



Ezután mentünk Korondra, ahol megnézhattuk a nagy székelykapukat és meghallgathattuk azok történetét. Ezután egy nagyon kedves idős bácsi, Zoli bácsi, megmutatta, hogyan lehet meghámozni és feldolgozni a taplógombát, vagy hogy miket lehet belőle készíteni, illetve arról is beszélt, hogy mekkora munka is az egészséges gombák felkutatása, begyűjtése.



A következő állomás József László kézműves fazekas műhelye volt, ahol mi is agyagozhattunk, miközben számos és gyönyörű már kész kerámiákat láthattunk.



Később elmentünk a piacra, ahol kóstolhattunk mindenféle ízű sajtot és lehetett vásárolni is. Farkaslakán mindannyian megnéztük Tamási Áron sírját, amelyet meg is koszorúztunk. Az iskolában is éppen ezzel a híres erdélyi íróval foglalkozunk.



Voltunk Mini Erdélyben, ahol nagyon híres váraknak, épületeknek a kicsinyített makettjeit láthattuk és vonatuztunk is.

Utolsó állomásunk a Zetelaki víztározó volt, amely hatalmas mennyiségű vizet képes eltárolni és csodálatos látvány is egyben.

5. nap 2022. május 14.

Az utolsó előtti napon utunk a Hétlétrák vagy Hétlétra-vízeséshez vezetett, amely egy természeti látványosság Brassó megyében, a Nagykőhavas hegyeiben: 58 méter szintkülönbségű, 160 méter hosszú szurdok, melyet a Csűrűkőárka pataka vágott a mészkősziklába, hét vízesést alkotva. A szurdok teljes hosszában bejárható a felszerelt létrákon keresztül. Románia egyik leglátogatottabb helye, egyesek szerint nemcsak az országban, hanem egész Európában egyedülálló látnivaló.



Visszaszálltunk a buszunkra, és Csíkszereda felé vettük az irányt. Első helyszínünk a Mikó vár volt, ahol a székelység életéről, harcairól kaptunk tájékoztatást. A filmbejátszások pedig a korabeli vár életébe engedtek betekintést.



Lenyűgözött a Millenniumi templom látványa, melyet Makovecz Imre Kossuth-díjas építész tervezett. Megcsodáltuk a fa sokszínű felhasználását, az egyszerűséget és az eleganciát, a régi magyar motívumok továbbgondolását.



Útban hazafelé Madéfalván mécsest gyűjtöttünk és koszorúztunk a székely vértanúk emlékművénél. 1764-ben azért kellett meghalniuk, mert meg akarták őrizni a szabadságokat, s nem álltak be az osztrák irányítás alá.



A szálláson a vacsora nagyon jól esett mindenkinek egy ilyen hosszú nap után!

6. nap 2022. május 15.

Az ébresztő nagyon korán „csapott le” ránk, magyar idő szerint fél háromkor. Gyors reggeli, majd a csomagok bepakolása a buszba. Irány Kiskunhalas!!!!



Első állomásunk Torda, a sóbánya. Pontban nyitásra értünk oda, így még magyar idegenvezető is jutott nekünk. A kötelező mosdó program után lesétáltunk a bánya járataiba. Az idegenvezetőnk

mesélt az egyes termek történetéről. A visszhangteremben kipróbáltuk a közös hangadás erejét. Kiderült, nem csak a tanáraink hallanak hangosnak bennünket, hanem a bányateszt is. A számlálóteremben megfigyeltük a házioltárt is, ahol a munka megkezdése előtt imádkoztak jó szerencséért a bányászok. Kiderült az is, hogy sanyarú volt a bányalovak élete. A gazdagok lépcsőjén haladva jutottunk egy szinttel mélyebbre. Itt megismertük a só bányászatának eszközeit, munkafolyamatait. Majd a falépcsőkön leballagtunk a bánya mélyére. Innen csodáltuk meg a só rétegeit. Az óriáskerék is segített a részletek megismerésében. A felfelé vezető lépcsősoron, mely komoly szintkülönbséget küzdött le, szükség volt a jó erőnlétre. A végére kissé kifulladtunk, de mosolyogva léptünk ki a bányából.



Kolozsváron Mátyás királyra emlékeztünk. Megnéztük a szülőházát.

Itt helyeztük el a koszorúnkat. Mivel a Mátyás-szobrot kordon zárta el, ezért csak a ló faránál tudtunk fotót készíteni.



A szobor mögötti gyönyörű gótikus templom is csak távoli élményt nyújtott. Restaurálták, ezért nem fogadott látogatókat. Így jártunk!!! Majd legközelebb!!!

Ismét buszoztunk egy hosszabb szakaszt, majd Nagyvárad után finom ebéddel csillapítottuk az éhségünket. Jóllakottan kerekobb lett a világ!!!

Este fél tízkor érkeztünk meg az iskola elé. Örömmel öleltük meg szüleinket. Egy tartalmas, élményekben gazdag kirándulás ért véget ezzel. De sebjaj, lesz miről beszélgetni a következő napokban!!! Szuper volt!!!